

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
CEZARY BANASIŃSKI**

Delegatura w Lublinie
20-079 Lublin, ul. Dolna 3-go Maja 5
Tel. (0-81) 532-35-31, 532-54-48,
Fax (0-81) 532-08-26
E-mail: lublin@uokik.gov.pl

RLU-411-12/04/IM

Lublin dnia 21 października 2004 r.

Decyzja Nr RLU 33/04

Na podstawie art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2003 r. Nr 86 poz. 804 ze zm.) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. nr 18 poz. 172)

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

odmawia się wszczęcia postępowania antymonopolowego na wniosek Przedsiębiorstwa Państwowej Komunikacji Samochodowej w H., w sprawie uznania działań przedsiębiorców: A.C., ul. [REDAKTED] H.; S. Sz., [REDAKTED] W.W., ul. [REDAKTED] H., świadczących usługi transportu pasażerskiego, za praktyki ograniczające konkurencję.

Uzasadnienie

W dniu 16.08.2004 r. do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w Lublinie wpłynął wniosek Przedsiębiorstwa Państwowej Komunikacji Samochodowej w H. (zwanego dalej PPKS) o wszczęcie postępowania antymonopolowego przeciwko A.C., S.Sz. oraz W.W. (zwanym dalej przedsiębiorcami transportowymi) pod zarzutem stosowania praktyk ograniczających konkurencję. Ze względu na nie opłacenie wniosku, jak również na brak uprawdopodobnienia naruszenia

przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (zwanej dalej ustawą), wnioskodawca został wezwany do wniesienia opłaty od wniosku i jego uzupełnienia. Zmodyfikowany wniosek wraz z dowodem uiszczenia opłaty został złożony w dniu 24.09.2004 r.

W oparciu o wniosek i załączone do niego dokumenty, organ antymonopolowy ustalił, że wnioskodawca nie stawia przedsiębiorcom transportowym żadnych zarzutów, które miałyby oparcie we wzmiankowanej ustawie o ochronie konkurencji (...). We wniosku znalazło się ogólne żądanie uznania nie wskazanych bliżej działań przedsiębiorców transportowych za „ograniczające konkurencję i sprzeczne z prawem” oraz żądanie ustalenia szczegółowych informacji, dotyczących w/w przedsiębiorców transportowych. Ponadto w uzasadnieniu wniosku znalazły się kolejne zarzuty, skierowane jednak pod adresem Marszałka Województwa Lubelskiego i Starosty Powiatu Hrubieszowskiego, a związane z procesem wydawania zezwoleń w zakresie przewozów regularnych. W uzupełnieniu do wniosku PPKS, jako konkretny zarzut wobec przedsiębiorców transportowych, wskazał ustalony przez wynajętą przez PPKS firmę kontrolującą, fakt nie przestrzegania przez nich rozkładu jazdy i nie wydawanie biletów na przejazd.

Oceniając przedstawiony stan faktyczny, **organ antymonopolowy zważył**, co następuje:

Stosownie do treści art. 1 ustawy o ochronie konkurencji (...) – znajduje ona zastosowanie w przypadku ochrony interesów przedsiębiorców podejmowanej w interesie publicznym oraz reguluje zasady i tryb przeciwdziałania praktykom ograniczającym konkurencję oraz praktykom naruszającym zbiorowe interesy konsumentów. Stan faktyczny przedstawiony przez PPKS we wniosku o wszczęcie postępowania, w sposób oczywisty, nie wskazuje na naruszenie odnośnych przepisów ustawy o ochronie konkurencji (...). Wnioskodawca sformułował dwie grupy zarzutów. Pierwsza związana jest z warunkami wykonywania usługi pasażerskiego transportu drogowego przez przedsiębiorców transportowych. Zdaniem wnioskodawcy przedsiębiorcy ci nie respektują rozkładów jazdy, nie wydają biletów na przejazd, a także prowadzą działalność bez posiadania odpowiednich obiektów dworcowych. Prezes UOKiK nie jest organem właściwym do rozpatrzenia wskazanych zarzutów. Kwestie przestrzegania przez przedsiębiorców transportowych warunków udzielonego przez odpowiednie organy samorządu zezwolenia na wykonywanie regularnych przewozów osób w krajowym transporcie drogowym należą do tych organów. Zgodnie z art. 24 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz.U. Nr 125 poz. 1371 ze zm.) uprawnione organy samorządowe, udzielające zezwoleń na wykonywanie przewozów w krajowym transporcie drogowym, mogą także takie zezwolenia cofnąć, w przypadku naruszenia lub zmiany warunków, na jakich zezwolenie zostało

wydane. Niewątpliwie ustawiczne nieprzestrzeganie rozkładu jazdy, w tym wykonywanie kursów w ogóle w rozkładzie nieuwzględnionych, co zarzuca przedsiębiorcom transportowym PPKS, mogłoby stanowić przesłankę cofnięcia zezwolenia. Wskazane przez wnioskodawcę uchybienia (ustalone przez ZPHU „MUCHA”) w zakresie wydawania biletów na przejazd mogą stanowić zaś przedmiot zainteresowania właściwych organów skarbowych.

Z uzasadnienia wniosku o wszczęcie postępowania PPKS wynika, że podstawowe zarzuty kieruje on nie pod adresem wskazanych przedsiębiorców transportowych, ale wobec organów administracji samorządowej (Marszałka Województwa Lubelskiego i Starosty Powiatu Hrubieszowskiego). Zarzuty te związane są z procesem decyzyjnym w trakcie postępowań o udzielenie odpowiednich zezwoleń transportowych i dotyczą koordynacji rozkładów jazdy oraz interpretacji wymogu korzystania przez przewoźników z obiektów dworcowych. We wskazanym wyżej zakresie Prezes UOKiK nie jest organem właściwym. Zezwolenia na wykonywanie regularnych krajowych przewozów osobowych wydawane są w trybie postępowania administracyjnego i służą od nich odpowiednie środki zaskarżenia, tj. odwołanie do właściwego Samorządowego Kolegium Odwoławczego. Natomiast, jak zostało już wskazane w niniejszej decyzji, kontrola przestrzegania warunków udzielonych zezwoleń transportowych należy do organów te zezwolenia wydających.

Opierając się na przedstawionym przez PPKS stanie faktycznym sprawy Prezes UOKiK stwierdza, że być może byłoby uzasadnionym podjęcie działań przez PPKS H. wobec przewoźników prywatnych (w związku z zarzucaniem im naruszania warunków udzielonych zezwoleń) na gruncie ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz.U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503). Podstawę w tym zakresie stanowi art. 3 ust. 1 tejże ustawy.

Zgodnie z prośbą PPKS materiały dołączone do wniosku o wszczęcie postępowania antymonopolowego zostaną przekazane według właściwości do odpowiednich organów.

Ustalenia dokonane przez organ antymonopolowy przesądzają to o braku możliwości domagania się przez PPKS ochrony prawnej na gruncie ustawy antymonopolowej. Art. 85 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji (...) stanowi, że Prezes UOKiK może, w drodze decyzji, odmówić wszczęcia postępowania antymonopolowego, jeżeli z zawartych we wniosku oraz posiadanych przez Prezesa Urzędu informacji wynika, że nie naruszono zakazów określonych powołaną ustawą o ochronie konkurencji (...).

Wobec powyższego orzeczono, jak na wstępie.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy o ochronie (...) w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w

terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w Lublinie

Otrzymuje:

Przedsiębiorstwo Państwowej
Komunikacji Samochodowej w H.

decyzja podpisana z up. Prezesa UOKiK przez P. Ewę Wiszniowską Dyrektora Delegatury UOKiK w Lublinie